

Sygn. akt II UK 100/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z wniosku M. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.
z udziałem zainteresowanego Stowarzyszenia [...] w W.
o składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 czerwca 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. akt III AUa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego 1800 zł
(tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 5 lipca 2012 r. Zarzucono naruszenie art. 328 § 2 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c.

Skarga ma być oczywiście uzasadniona. Wskazano także na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego „dotyczącego kwestii, czy niedokonanie przez płatników obliczenia wysokości składek na ubezpieczenie społeczne

powoduje powstanie wymagalnego zobowiązania po stronie płatnika, w sytuacji, w której istnieje nadpłata ze strony płatnika na rzecz wierzyciela z tego samego tytułu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjną jest oczywiście bezzasadna. Nie spełniała także wysokich wymagań stawianych temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia (postanowienie SN z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22). Dotyczy to w szczególności sformułowanego przez skarżącego rzekomego zagadnienia prawnego. Istotne zagadnienie prawne występuje, gdy wskazywana kwestia prawna ma niemałe znaczenie dla systemu i rozwoju prawa. Chodzi więc nie tylko o określoną staranność i wysiłek w jego zredagowaniu ale przede wszystkim o jurydyczne przedstawienie analizy stanu prawnego, orzecznictwa i wynikającego z tego problemu prawnego o takiej wadze, który może być uznany za istotne zagadnienie prawne (postanowienie SN z 15 listopada 2007 r., II PK 159/07, LEX nr 863976).

Zagadnienie prawne to problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, którego wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Dlatego sformułowanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez wskazanie przede wszystkim konkretnych przepisów prawa, których ono dotyczy i przedstawieniu argumentów prowadzących do rozbieżnych ocen (por. postanowienia SN z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004, nr 9, poz. 158 oraz z 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004, nr 7-8, poz. 51”).

Stosownie do art. 398¹³ § 1 i 2 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw i jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. W sprawie ustalono natomiast, co było najistotniejsze dla jej rozstrzygnięcia, że stowarzyszenie już w czerwcu 2006 r. było niewypłacalne. Jednocześnie wnioskodawca nie wykazał, że w istocie stowarzyszenie posiada środki finansowe.

W przypadku oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) chodzi o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 – LEX nr 494134; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08 – LEX nr 490364). Sytuacja oczywiście uzasadnionej skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. odnosi się nie tylko do “oczywistości” zarzuconych uchybień, ale także do związanej z tym zasadności wniosków skargi kasacyjnej. Nie spełnia tych warunków skarga kasacyjna, która pomimo zasadności niektórych z jej zarzutów podlegałaby oddaleniu na podstawie przepisu art. 398¹⁴ k.p.c. wobec zgodności zaskarżonego wyroku z prawem.

Wobec powyższego, orzeczono jak na sentencji postanowienia.